

19 mrt 2022
16.00 uur
Nieuwe Kerk
Leusderweg 110
Amersfoort

MUZIEK ALS MEDICIJN

AMERSFOORTS ||
o.l.v. Rienk Bakker
KAMERKOOR

kaartverkoop: www.amersfoortskamerkoor.nl

Programma

Hear my prayer, o Lord

Henri Purcell

1659-1695

When David heard

Thomas Tomkins

1572-1656

O nata lux

Thomas Tallis

1505-1585

Adoramus te, Christe

Claudio Monteverdi

1567-1643

Uit: **Five flowersongs**

The succession of the four sweet months -
Marsh flowers - The evening primrose

Benjamin Britten

1913-1967

Uit: **Petites voix** (voor vrouwenkoor)

La petite fille sage - Le chien perdu -
Le petit garçon malade

Francis Poulenc

1899-1963

Uit: **Quatres petites prières de**

Saint François d'Assise (voor mannenkoor)
Tout puissant - Seigneur, je vous en prie

Francis Poulenc

Un soir de neige

Francis Poulenc

De raadselridder

Kees Kef

1894-1961

Remedie jeghens de peste

Kurt Bikkembergs

*1963

Voorbij de zon en de wind

Raymond Schroyens

1933-2021

Uit: **Songs of farewell**

Never, weather-beaten sail -
There is an old belief

Hubert Parry

1848-1918

Earth song

Frank Ticheli

*1958

Amersfoorts Kamerkoor

 Het Amersfoorts Kamerkoor is een gemengd koor met zo'n 30 leden; enthousiaste amateurs die graag op een muzikaal hoog niveau zingen in een warme, vriendelijke sfeer. De concertprogramma's zijn vaak opgebouwd rondom een thema. Het repertoire omvat een breed scala aan muziekstijlen en -stromingen. Het koor geeft doorgaans twee concerten per jaar in Amersfoort en zingt daarnaast bij inloopconcerten en in concertseries. Er wordt meestal *a capella* gezongen, maar ook regelmatig samengewerkt met instrumentalisten en solisten. Heb je belangstelling om mee te zingen, kom dan vrijblijvend een repetitieavond bijwonen om te kijken of ons koor je aanspreekt.

sopranen

*Helma Eijck - Randi Hanstveit - Miranda Leeuwis
Noortje Liefferink - Rudith Middelhuis - José Paas
Annelies Scholtz - Emma Tabak*

bassen

*Henri Brokaar - Peter Bruinsma
Diederik van Essel - Kees Kamperman
Nico Lok - John Sitters - Jan Visscher*

tenoren

*Jaap Andriesse - Maarten Eijkhout
Arjan de Jong - Jan Willem Lignac
Huig Notenboom - Ruud te Nuijl
Jan van der Zwan*

alten

*Daniela Fasoglio - Marlies van der Klugt
Willemien Koster - Monika Marlissa
Yvonne Meijer - Els Monquil - Elly Moolenaar
Trees Veerkamp - Bette Westera*

Rienk Bakker

studeerde aan diverse conservatoria en is afgestudeerd voor orgel, kerkmuziek en koordirectie. Hij is dirigent van verschillende (project)koren en werkzaam als organist en muziekdocent. Kijk voor meer informatie op zijn website: www.rienkbakker.nl.

Hartelijk welkom op ons concert!

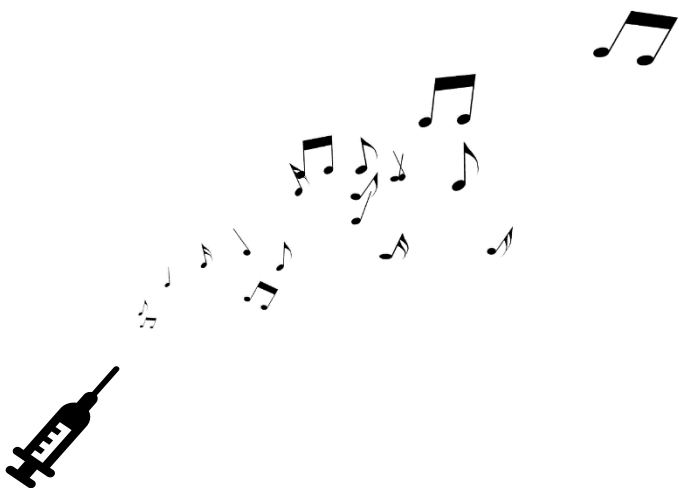
Gezondheid, medicatie, behandeling, het zijn woorden die de afgelopen twee jaar niet uit de nieuwsberichten weg te denken waren. De Covid-19 pandemie heeft ervoor gezorgd dat onze gezondheid een dagelijks gespreksonderwerp is, in de media maar ook met onze eigen sociale contacten.

Als je aan een koorzanger vraagt wat hij of zij onder gezondheid verstaat, mag je een antwoord verwachten dat niet alleen uit medische termen zal bestaan. Muziek is voor veel mensen een essentieel onderdeel van het leven. Het luisteren ernaar, maar vooral het zelf beoefenen brengt veel mensen een stuk mentale gezondheid (ook zo'n term die niet meer weg te denken valt).

Onze muziekcommissie heeft tijdens de lange winterlockdown van 2021 aan de koorleden gevraagd welke muziek hen troost, waarvan zij opleven - juist in deze tijd. Dat resulteerde in een indrukwekkende lijst, waaruit we een selectie maakten om thuis mee aan de slag te gaan. En zo hielden we in die maanden, waarin we het live zingen met elkaar zo misten en uitzicht op een concert onduidelijk was, met deze mooie muziek de spirit hoog. Het was ons muzikale medicijn tegen de corona-blues.

Nu we weer een concert mogen geven vinden wij het zonde om dit mooie programma in de kast te laten liggen en delen wij het graag met ons publiek. Wat jullie gaan horen is deze keer dus niet volledig uitgezocht door de commissie en de dirigent, maar door de koorleden zelf. Het is een gevarieerde verzameling van muziek die troostend of juist oppeppend werkt; van droevig tot vrolijk, van oud tot modern, van Purcell en Monteverdi tot Britten, Ticheli en Poulenc.

Boven de liedteksten staan korte citaten van de koorleden waaruit duidelijk blijkt waarom zij het gekozen stuk graag wilden zingen en wat hen daarin zo raakt. Wij hopen dat het op jullie dezelfde helende uitwerking zal hebben.

Mobieltje uitgezet?

Hear my prayer - Purcell

Marlies:

 Dit achtstemmige lied - daarom al extra mooi! - vind ik zo ongelooflijk indringend. Het geeft met de steeds herhaalde tekst zo sterk een verdrietige, en wanhopige roep om gehoord te worden weer. Het gebed begint verstild, maar wordt steeds heftiger doordat er steeds een stem bijkomt. Het woord crying komt er steeds duidelijk uit. Met de vele dissonanten wordt het gebed zo hartverscheurend ...

Het gebruik van juist de kleine toonsafstanden maakt dit stuk zo expressief. De afstemming tussen tekst en harmonieën geven het zijn wanhopige karakter.

Hear my prayer, o Lord, and let my crying come unto thee.

tekst: psalm 102:1

Hoor mijn gebed, o Heer, en laat mijn hulpgeroep tot U komen.

When David heard - Tomkins

Peter:

 Ik heb When David heard gezongen op mijn eerste concert nadat ik in 1983 toetrad tot het koor. Droefheid en melancholie kenmerken dit stuk. Het is het verhaal van David, die hoort dat zijn zoon Absalom is omgekomen. Het ingetogen karakter, de lange vocale lijnen, de majestueuze polyfonie en het transparante karakter maken dit werk voor mij zeer bijzonder. De herinnering aan mijn eerste concert en het hernemen van dit stuk na zo'n lange tijd vind ik een bijzondere ervaring.

In het Oudtestamentische verhaal van Absalom, de zoon van koning David, deed hij een greep naar de macht in een poging zijn vader af te zetten. Bij de schermutselingen kwam hij echter zelf om het leven. Toen vader David dit nieuws kreeg sloeg de ontzetting toe. De componist weet met stuwende harmonieën de telkens opnieuw opkomende golven van verdriet te verklanken.

When David heard that Absalom was slain he went up to his chamber over the gate, and wept; and thus he said: O my son Absalom, my son, my son Absalom! Would God I had died for thee, o Absalom, my son, my son!

tekst: King James Bible; II Samuel, 18:33

Toen David hoorde dat Absalom was gedood ging hij naar zijn kamer boven de poort en weende: "Oh mijn zoon Absalom, mijn zoon, mijn zoon Absalom! Was ik maar dood in plaats van jij. Oh Absalom, mijn zoon, mijn zoon!"

O nata lux - Tallis

Monika:

 Voor mij is dit lied als een medicijn: het roept een sfeer van geborgenheid en vrede bij me op. Het is de eenvoud en het rustige verloop, samen met de tonaliteit geloof ik. Als je het zelf zingt, ben je daar dan onderdeel van, wat het nog dieper naar binnen draagt. Het refrein bevestigt de vrede door middel van de herhaling. Misschien helpt het ook dat onze altpartij vrij laag is, waarbij onze warme klank zo mooi bijdraagt aan het geheel.

In principe is het stuk optimistisch van toon, maar een paar kleine dissonanten zijn toch wel aanwezig. Wellicht een herinnering aan de nog steeds aanwezige duisternis op deze aarde?

O nata lux de lumine, Jesu redemptor saeculi,
dignare clemens supplicum laudes precesque sumere.
Qui carne quondam contegi dignatus es pro perditis,
nos membra confer effici, tui beata corporis.

tekst: anoniem, 10^e eeuw

O Licht geboren uit Licht, Jezus, verlosser van de wereld, verwaardig u de lofzangen en de gebeden van uw smekelingen te aanvaarden. Gij, die tot vlees wilde worden omwille van hen die verloren waren, geef dat wij deel mogen worden van uw gezegende lichaam.

Adoramus te, Christe - Monteverdi

Helma:

 Alles van Monteverdi word ik blij van ...
ook als ik er van moet huilen.

Monteverdi was een van de eerste componisten die vanuit de polyfone traditie een iets andere weg insloeg: één lettergreep, één toon - voor het hele koor. Er ontstaat zo een grote verstaanbaarheid van de tekst. Daarbij speelt hij met de toepassing van lage, sonore akkoorden die ervoor zorgen dat de klank tot ver in de kerk gedragen wordt.

Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi,
quia per sanguinem tuum pretiosum
redemisti mundum, miserere nobis.

*Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
omdat U door uw kostbaar bloed
de wereld verlost heeft, ontferm U over ons.*

Five flowersongs - Britten

Bette:

 Brittens composities brengen taal tot leven en woorden tot
bloei. Als ik zijn bloemenliederen zing, zindert alles in mij mee.
Het geeft me een heerlijk en helend gevoel.

Britten schreef deze cyclus voor een bevriend echtpaar dat zeer bedreven was in het tuinieren. Britten gaat iets verder dan alleen maar het 'leuke plaatje': hij zoekt naar de symboliek van de bloemen. Een middel om daar achter te komen is de muziek die hij schrijft: die dwingt de luisteraar afwisselend in verwarring, ontzetting als ook ontroering en een ultieme ervaring van schoonheid.

The succession of the four sweet months

First, april, she with mellow showers;
opens the way for early flowers.
Then after her comes smiling May,
in a more rich and sweet array;
Next enters June and brings us more
gems than those two that went before;
Then, lastly, July comes, and she
more wealth brings in than all those three.

tekst: Robert Herrick (1591-1674)

*Eerst komt april - met regentjes zo zacht
baant zij de weg voor vroege bloemendracht.
Na haar komt mei, die stralend lacht,
met een nog geuriger en rijker pracht.
Als juni komt, dan brengt zij ons zowaar
meer moois dan mei en april bij elkaar.
De allergrootste rijkdom brengt ons juli, zij
doet als alle drie, en daar nog heel veel bij.
vert: Koos Jaspers*

Marsh flowers

Here the strong mellow strikes her slimy root,
Here the dull nightshade hangs her deadly fruit:
On hills of dust the henbane's faded green,
and pencill'd flower of sickly scent is seen.
Here on his wiry stem, in rigid bloom,
grows the lavender that lacks perfume.
At the wall's base the fiery nettle springs
with fruit globose and fierce with poison'd stings;
In ev'ry chink delights the fern to grow,
with glossy leaf and tawny bloom below;
The few dull flowers
that o'er the place are spread
partake the nature of their fenny bed.
These, with our seaweeds rolling up and down,
form the contracted flora of our town.

tekst: George Crabbe (1754-1832)

*Hier slaat de sterke malve haar slijmerige wortels uit.
Hier hangt aan doffe nachtschade het dodelijke fruit.
Op hopen vuil groeit gepenseeld met groene kleur
de bloem van 't bilzekruid met ziekelijke geur.
Hier groeit met starre bloei op taaie steel verweerd
de zilte zeelavendel, die elke geur ontbeert.
Vurig springt de netel op langs stenen wanden,
met bolle vrucht en giftig scherpe tanden.
De varen wil in elke spleet wel groeien,
met glanzend blad waaronder tanig bloesems bloeien.
De schaarse saaie bloemen die hier verspreid nog staan
nemen de moerassige aard van de bodem aan.
En met ons traag deinend zeewier t'saamgevat
vormt dit de kleine flora van onze stad.
vert: naar Rein de Vries*

The evening primrose

When once the sun sinks in the west,
and dewdrops pearl the evening's breast;
almost as pale as moonbeams are,
or its companionable star,
the evening primrose opes anew
it's delicate blossoms to the dew;
and, hermit-like, shunning the light,
wastes its fair bloom upon the night,
who, blindfold to its fond caresses,
knows not the beauty he possesses;
Thus it blooms on while night is by;
when day looks out with open eye,
bashed at the gaze it cannot shun,
it faints and withers and is gone.

tekst: John Clare (1793-1864)

*Als de zon in het westen ondergaat
in de avondboezem dauwdruppels achterlaat,
bijna zo bleek als manestralen zijn
of vriendelijke sterrenschijn
opent de teunisbloem getrouw
haar fijne bloesem voor de dauw.
En lichtschuw als een kluizenaar in de nacht,
verspilt ze haar schitterende bloemenpracht;*

*de nacht weet zich geen eigenaar,
blind voor haar tedere gebaar.
Tot einde nacht schenkt ze haar bloem,
de nieuwe dag brengt haar geen roem,
ze botst op het licht dat ze niet kan ontlopen
ze verslapt en verwelkt en het is afgelopen.
vert: Bavo Hopman*

Annelies:

 Zullen we voor zowel vrouwenkoor als mannenkoor een stuk instuderen? Zodat we ook voor elkaar kunnen zingen. Stel dat er toch helemaal geen concert mogelijk is volgend jaar (ik hoop natuurlijk van wel...) dan kunnen we in ieder geval voor elkaar zingen 😊

Petites voix - Poulenc

teksten: Madeleine Ley (1901-1981)

De werken van Poulenc in dit programma laten allemaal een andere kant van de componist zien. In de Petites Voix komt het speelse, bijna kwajongensachtige karakter van de componist tot uiting. Hij slaagt erin om eenvoud te creëren zonder simplistisch over te komen.

La petite fille sage

La petite fille sage
est rentrée de l'école
avec son panier.
Elle a mis sur la table
les assiettes et les verres lourds.
Et puis ell' s'est lavée
à la pompe de la cour
sans mouiller son tablier.
Et si le petit frère dort
dans son petit lit cage,
ell' va s'asseoir sur la pierre usée
pour voir l'étoile du soir. Ah

*Het brave meisje
is uit school gekomen
met haar mandje.
Ze heeft de tafel gedekt
met borden en zware glazen.
En toen heeft ze zich gewassen
bij de pomp op de binnenplaats
zonder haar schort nat te maken.
En als het kleine broertje slaapt
in zijn ledikantje,
gaat ze zitten op de versleten steen
om de avondster te zien. Ah*

Le chien perdu

Qui es-tu, inconnu?
Qui es-tu, chien perdu?
Tu rêves, tu sommeilles;
peut-être voudrais-tu que je
te gratte là, derrière les oreilles,
doux chien couché sur le trottoir
qui lève vers mon œil
ton regard blanc et noir?
Qui es-tu, inconnu,
chien perdu?

*Wie ben jij, onbekende?
Wie ben jij, verdwaalde hond?
Je droomt, je doezelt;
misschien zou je willen dat ik je krab,
daar, achter je oren,
brave hond die op de stoep ligt,
die naar me opkijkt
met je zwart-witte blik?
Wie ben jij, onbekende,
verdwaalde hond?*

Le petit garçon malade

Le petit garçon malade
ne veut plus regarder les images
il ferme ses yeux las;
il laisse ses mains chaudes
traîner sur le drap.
Sa mère ouvre la fenêtre
et le rideau blanc
se balance sur la rue un soir de mai.
Il entend jouer les autres qui sautent
à cloche pied en criant sur le trottoir.
Alors il tourne la tête
et pleure en silence
dans son petit bras plié.
Ah

*Het kleine zieke jongetje
wil geen plaatjes meer kijken.
Hij doet zijn moeie oogjes dicht
en laat zijn warme handjes
op de deken vallen.
Zijn moeder opent het raam
en het witte gordijn
waait in en uit, in de mei-avond.
Hij hoort de anderen spelen,
ze gillen en springen op straat.
Dan draait hij zijn hoofdje om
en huilt zachtjes
in zijn kleine gebogen armpje.
Ah*

Quatre petites prières de Saint François d'Assise - Poulenc

Op zeker moment in zijn leven trad bij Poulenc een diepe spiritualiteit in. Diverse gebeurtenissen gaven hem daar aanleiding toe. Eén van zijn gestalten wordt wel 'Poulenc, de monnik' genoemd. Zijn sacrale muziek is doorspekt van diepe devotie. Hier is het het mannenkoor dat door zijn sonore klankkleur doet denken aan een Russisch-orthodox koor; de harmonieën zijn echter typisch Poulenc.

Tout puissant

Tout puissant, très saint,
très haut et souverain Dieu;
souverain bien, bien universel,
bien total;
toi qui seul est bon;
puissions-nous te rendre toute louange,
toute gloire, toute reconnaissance,
tout honneur, toute bénédiction;
puissions-nous te rapporter toujours
à toi tous les biens. Amen.

*Zeer almachtige, zeer heilige,
zeer verheven en opperste God;
opperste goedheid,
volmaakte goedheid;
U de enige goede;
laat ons U alle lof brengen,
alle glorie, alle dank,
alle eer, alle zegen;
laat ons altijd
alle goeds aan U opdragen. Amen.
vert: John Hacking (Vocoza)*

Seigneur, je vous en prie

Seigneur, je vous en prie,
que la force brûlante et douce
de votre amour
absorbe mon âme et la retire
de tout ce qui est sous le ciel,
afin que je meure par amour
de votre amour,
puisque vous avez daigné mourir
par amour de mon amour.

*Heer, ik bid U
dat de brandende en zoete kracht
van Uw liefde
mijn ziel vervulle en haar verre houdt
van alles wat onder de hemel is,
opdat ik sterf uit liefde
voor uw liefde,
daar U zich verwaardigde te sterven
uit liefde voor mijn liefde.
vert: John Hacking (Vocoza)*

Op meerdere verzoeklijstjes stonden stukken van Poulenc, een geliefd componist bij veel koorleden. Poulenc is de geschiedenis in gegaan als een eigenzinnige, misschien zelfs eigenwijze componist. Samen met een aantal medestanders wilde hij breken met het tot dan toe expansieve karakter van de romantische muziek. Een bezinning was op zijn plaats: l'art pour l'art, terug naar de basis. De genialiteit van Poulenc uit zich in het feit dat hij akkoorden die in principe vrij basaal zijn op zo'n manier met elkaar weet te combineren dat ze een zeer spannend verloop laten horen. Het gebruik van dissonanten is zeker aanwezig, maar niet als basisprincipe: het gebruik ervan is een instrument om bepaalde woorden te benadrukken.

Un soir de neige - Poulenc

teksten: Paul Éluard (1895-1952)

vertalingen: Ton Rooijmans

Daniela:

♪ Als *Un soir de neige* ook op onze lijst zou komen, zou ik heel gelukkig worden. Poulenc kan met weinig middelen je zo verrassen met een onverwachte clash van klanken: de wintersfeer waait de muziek binnen. Je andere stempartijen zoeken, en dat samen beleven, is iets wat ik graag met mijn AKK-maatjes wil delen. ♪

Deze cantate werd geschreven rond Kerst 1944. Een tijd waarin alles onder zwaar censuur van de bezetter lag en dichters dus omzichtig te werk moesten gaan. De wintersfeer in dit stuk gaat dus verder, dieper dan alleen de schildering. Het symbolisme viert hoogtij.

Le feu

De grandes cuillères de neige
ramassent nos pieds glacés
et d'une dure parole
nous heurtons l'hiver tête

Chaque arbre a sa place en l'air
Chaque roc son poids sur terre
Chaque ruisseau son eau vive
Nous, nous n'avons pas de feu

Het vuur

Grote klonten sneeuw
vergaren onze ijzige voeten
en met een hard woord
stoten wij op de koppige winter

Elke boom heeft zijn plaats onder de hemel
Elke rots zijn gewicht op aarde
Elke beek zijn stromend water
Wij, wij hebben geen vuur

Un loup

La bonne neige le ciel noir
les branches mortes la détresse
de la forêt pleine de pièges
Honte à la bête pourchassée
la fuite en flèche dans le cœur
Les traces d'une proie atroce
hardi au loup et c'est toujours
le plus beau loup et c'est toujours
le dernier vivant que menace
la masse absolue de la mort

Een wolf

De heerlijke sneeuw de zwarte hemel
de dode takken de verlatenheid
van het woud vol valstrikken
Schande zij het opgejaagde dier
de vlucht als een pijl in het hart
De sporen van een wrede prooi
vooruit wolf en het is altijd
de mooiste wolf en het is altijd
de laatst levende die bedreigd wordt
door de absolute massa van de dood

Derniers instants

Bois meurtri, bois perdu
d'un voyage en hiver
Navire où la neige prend pied
Bois d'asile, bois mort
où sans espoir je rêve
de la mer aux miroirs crevés
Un grand moment d'eau froide
a saisi les noyés
La foule de mon corps en souffre
je m'affaiblis je me disperse
j'avoue ma vie j'avoue ma mort
j'avoue autrui
Bois meurtri, bois perdu
Bois d'asile, bois mort

Laatste momenten

*Gekwetst bos, verloren bos
van een reis door de winter
Schip waar de sneeuw vaste grond krijgt
Bos van toevlucht, dood bos
waar ik droom zonder hoop
van de zee met de gebarsten spiegels
Een groot ogenblik van koud water
heeft de drenkelingen bevangen
De massa van mijn lichaam lijdt eronder
Ik bezwijk ik raak verstrooid
ik erken mijn leven ik erken mijn dood
ik erken de anderen
Gekwetst bos, verloren bos
Bos van toevlucht, dood bos*

Du dehors

La nuit, le froid, la solitude
On m'enferma soigneusement
mais les branches cherchaient
leur voie dans la prison.
Autour de moi l'herbe trouva le ciel
On verrouilla le ciel
ma prison s'écroula
Le froid vivant le froid brûlant
m'eut bien en main

Buiten

*De nacht de koude de eenzaamheid
Ik ben zorgvuldig opgesloten
maar de takken zochten
hun weg in de gevangenis
Om mij heen vond het gras de hemel
Men vergrendelde de hemel
mijn gevangenis stortte in
De levendige kou de vurige kou
had mij stevig in de greep*

De raadselridder - Kef

Diederik:
Gewoon een sprookje. Niet meer, maar ook niet minder. Want als
alles even stukt, ontstaat er ruimte voor verbeelding en fantasie,
en gaat er een nieuwe wereld open.

Componist Kees Kef heeft een koorstuk geschreven dat naadloos aansluit op het vertellende karakter van het verhaaltje. Er is geen pagina die niet minimaal één muzikale wending heeft: een maatwisseling, tempoverandering, andere toonsoort ... alles om de luisteraar constant bij de les te houden. Wat gebeurt er nu? Hoe ging het verder? En toen?

Er draaft een ruiter door het bos:
het is een ridder op zijn ros.
Hij is verdwaald, weet heg noch steg ...
Hij ziet een huisje langs de weg.
Daar wonen der schoonste jonkvrouwen drie;
Jennifer, Gentle en Rosemarie.

De oudste zuster liet hem in
en sloot de deur met een zilveren pin.
De tweede zuster had een bed
met zachte kussens klaargezet.
Het derde zustertje besloot:
"Die ridder wordt mijn echtgenoot".

"Ik ken drie raadsels, denk die uit ...
Wie 't antwoord weet, die wordt mijn bruid.
Zeg: wat is luider dan een hoorn
en wat steekt scherper dan een doorn?
Zeg: wat weegt zwaarder dan het lood,
en wat smaakt beter dan het brood?
Zeg: wat gaat sneller dan een ree,
en wat is dieper dan de zee?"

"O, schande is luider dan een hoorn
en honger steekt scherper dan een doorn.
De zonde weegt zwaarder dan het lood,
Gods woord smaakt beter dan het brood.
De wind gaat sneller dan een ree,
en liefde is dieper dan de zee."

Het meisje wacht, de ridder lacht:
"Jij wordt mijn bruid, nog deze nacht".
Nu zingt der schoonste jonkvrouwen drie,
Jennifer, Gentle en Rosemarie.

tekst: Hella S. Haasse (1918-2011)
uit: Balladen en legenden (vertalingen, 1947)

Remedie jeghens de peste - Bikkembergs

Het verschil tussen de pestpandemie destijds en de coronapandemie van nu is enorm als je ziet met welke middelen we vandaag de dag de ziekte bestrijden. Toch zijn er ook interessante overeenkomsten: goedbedoelde adviezen, zogenaamde wondermiddelen en merkwaardige preventies zijn van alle tijden. Kurt Bikkembergs gebruikt voor zijn compositie een toonreeks die ons een beetje loszingt van de werkelijkheid van majeur en mineur. Soms zijn de harmonieën net zo absurd als de adviezen die in de tekst voorkomen.

Remedie jeghens de peste sal sijn,
dat ghy voor al des morghens vrough op staet,
ende ontbijtt, drinckende zeer goeden wijn.
Useert snoenens een spijsken delicaet,
vliende groven cost: want dien is quaet.
Tsavonds doeghet tselve en altijt om tbeste.
Cuendy dit gh'useren (naer minen raet)
een jaer of twee daer en is af gheen queste,
in drye maenden en sterfdy niet van de Peste.
tekst: Lucas d'Heere (15^e eeuw)

Om te voorkomen dat je aan de pest zult sterven, moet je 's ochtends vooral vroeg opstaan en bij het ontbijt de beste wijn drinken. Gebruik bij het middagmaal de meest verfijnde spijsen en vermijd zware kost, want dat is slecht. 's Avonds doe je het net zo. Altijd het beste van het beste. Als je dit - dat is mijn advies - een jaar of twee volhoudt, dan is er geen sprake van dat je binnen drie maanden aan de pest zult komen te overlijden.

Vorbij de zon en de wind - Schroyens

Raymond Schroyens, Vlaams componist en vriend van de bekende Vic Nees, schreef vele koorwerken die echter niet vaak uitgevoerd worden. Onterecht, zo menen wij, want zijn muziek getuigt van een diep besef van de mogelijkheden van een koorklank. In dit werk wisselt hij de tekststrofen af met eerst kleine, dan steeds langer wordende vocalises in het koor (gezongen A-klanken). Het lijkt alsof het beeld van een overleden dierbare steeds scherper voor het netvlies gebracht wordt.

Vorbij de zon en de wind
weet ik u wonen,
weet gij mij wonen,
waar het licht der liefde mijn nacht verwint.
Vorbij het uur en de tijd
hoor ik u zingen,
hoor ik u zingen,
dat gij van mijn leven het leven zijt.
Vorbij de dood en de pijn,
weet ik u leven,
weet gij mij leven,
en wij zullen nimmer gescheiden zijn.
Vorbij de nacht en de droom
zie ik u rijzen,
zie ik u rijzen
in het eeuwig licht als een jonge boom.
tekst: Filip van de Wouwer (1917-2007)

Songs of farewell - Parry

Liederen over afscheid nemen die tegelijkertijd willen troosten: er is een realiteit die de onze te boven gaat. Parry schreef deze liederen tegen de achtergrond van de op dat moment razende Eerste Wereldoorlog. Hij heeft zelf het einde van deze oorlog niet mogen meemaken. Bij zijn begrafenis in St. Paul's cathedral klonk het derde deel There is an old belief. De klankkleur van de muziek is onmiskenbaar romantisch: volle akkoorden, veel dynamische contrasten, prachtige melodische lijnen.

Never, weather-beaten sail

Never weather-beaten sail more willing bent to shore,
never tired pilgrim's limbs affected slumber more,
than my wearied sprite now longs to fly out of my troubled breast:
o come quickly, sweetest Lord, and take my soul to rest.

Ever blooming are the joys of Heaven's high Paradise,
cold age deafs not there our ears nor vapour dims our eyes:
glory there the sun outshines whose beams the blessed only see:
o come quickly, glorious Lord, and raise my sprite to thee!

tekst: Thomas Campion (1567-1620)

*Nooit boog zich het verweerde zeil nog gretiger naar de kust,
nooit eerder waren pelgrimsvoeten zo moe en uitgeblust,
zo wil mijn geest ontsnappen aan mijn lijf, zo schuldbewust.
Kom snel, lieve Heer, leid mijn ziel naar de eeuwige rust.*

*In volle bloei staan de geneugten van het Hemels paradijs altijd klaar,
daar worden we niet oud en doof, daar krijgen we geen staar:
daar is glorie stralender dan de zon, slechts de uitverkorenen zien het nu;
O kom toch snel, mijn lieve Heer, en verhef mijn geest tot U.*

vert: Bavo Hopman

There is an old belief

There is an old belief,
that on some solemn shore,
beyond the sphere of grief
dear friends shall meet once more.
Beyond the sphere of Time and Sin
and Fate's control,
serene in changeless prime
of body and of soul.
That creed I fain would keep
that hope I'll ne'er forgo,
eternal be the sleep,
if not to waken so.

tekst: John Gibson Lockhart (1794-1854)

*Er is een oud geloof,
dat ergens aan een ingetogen kust,
voorbij het domein van verdriet
dierbaren elkaar ooit zullen weerzien.
Los van noties als Tijd en Zonde
en waar het lot geen vat meer heeft,
vreedzaam, met lichaam en ziel in een
eeuwige staat van bloei.
Dat geloof zou ik graag behouden,
die hoop zal ik nooit verliezen,
laat de slaap eeuwig duren
als ik niet zó mag ontwaken.*

Earth song - Ticheli

tekst: Frank Ticheli

Willemien:

 Earth Song verwoordt precies wat muziek en zingen voor mij
persoonlijk betekent. De harmonieën in dit lied zijn als een warm en
troostend klankbad, heerlijk om te zingen en om je hierin onder te
dompelen en die troost te ervaren.

Dat de tekst van dit stuk zó actueel zou zijn als het momenteel is, hadden wij niet kunnen en durven vermoeden. Beelden van zingende mensen in schuilkelders in Oekraïne dringen zich aan ons op. Wanneer we dit zingen zijn onze gedachten bij allen die te lijden hebben onder oorlogsgeweld.

Sing, be, live, see
This dark stormy hour
The wind, it stirs
The scorched Earth cries out in vain
Oh war and power, you blind and blur
The torn heart cries out in pain
But music and singing have been my refuge
And music and singing shall be my light
A light of song, shining strong
Hallelujah, hallelujah
Through darkness and pain and strife
I'll sing, I'll be, live, see
Peace

*Zing, wees, leef, zie
Dit donkere, stormachtige uur
De wind roert zich
De verschroeide aarde schreeuwt het uit,
tevergeefs,
O oorlog en macht, jij verblindt en vertroebelt
Het verscheurde hart schreeuwt het uit van pijn
Maar muziek en zingen waren mijn toevlucht
En muziek en zingen zullen mijn licht zijn
Een licht van gezang, met felle schijn
Halleluja, halleluja
Doorheen het donker, de pijn en de strijd
Zal ik zingen, zal ik zijn, leven, en zie ik
Vrede*

Genoten van ons concert?

Wij zien je graag weer terug op ons volgende concert! Wil je herinnerd worden aan onze concerten? Schrijf je dan via de website in voor onze mailinglist en ontvang zes weken voor ons concert een uitnodiging via de mail.

AKK 50 jaar

In juni 2022 bestaat ons koor 50 jaar!

Daarom hebben we voor ons najaarsconcert
een feestelijk programma samengesteld
met:

<i>Il festino</i>	-	<i>Adriano Banchieri</i>
<i>Aesop's fables</i>	-	<i>Bob Chilcott</i>
<i>Stars</i>	-	<i>Ēriks Ešņvalds</i>
<i>Caminante, no hay camino</i>	-	<i>Joost Kleppe</i>

m.m.v. diverse instrumentalisten
en Bette Westera (voordracht)

We hopen dat je ons gouden jubileum
met ons mee komt vieren
op 30 oktober
in de Xaveriuskerk in Amersfoort.